

ODVJETNIČKI URED

0 28112/21

10 -06- 2015

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

8. P-889/2014

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA ZBOG OGLUHE

Trgovački sud u Splitu, po sucu ovog suda Mariji Balić Jurišić, u pravnoj stvari tužitelja ŽELJKA PULJIĆA iz Splita, Starčevićeva 3, OIB 73912460734, protiv tuženika CIGLANA-SINJ d.d. - u stečaju, OIB 88402359413, sa sjedištem u Sinju, Put Ruduše 44, koga zastupa stečajni upravitelj Zoran Miletić, radi utvrdenja osporene tražbine, dana 3. lipnja 2015. godine,

presudio je :

Utvrđuje se osnovanom potraživanjem tužitelja ŽELJKA PULJIĆA iz Splita, Starčevićeva 3, OIB 73912460734, prema tuženiku SINJ d.d. - u stečaju, OIB 88402359413, sa sjedištem u Sinju, Put Ruduše 44, u iznosu od 2.486.210,00 kn, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

Obrazloženje

Pred ovim sudom zaprimljena je dana 13. studenog 2014. god. tužba tužitelja Željka Puljića, OIB 73912460734, Starčevićeva 3, 21000 Split, protiv tuženika CIGLANA-SINJ dioničko društvo "u stečaju", OIB 88402359413, Put Ruduše 44, 21230 Sinj, radi utvrdenja osporene tražbine.

U tužbi se navodi da je rješenjem ovog suda broj 14. St-451/2013 od 31. listopada 2014. god. tužitelj upućen u ovu parnicu radi utvrdenja tražbine osporene u iznosu od 2.486.210,00 kn. Kao razlog osporavanja tražbine od strane stečajnog upravitelja navodi se izjava bivšeg predsjednika uprave da je tužitelj njemu usmeno obećao pružati odvjetničke usluge "pro bono", odnosno besplatno i da se odriče naplate troškova zastupanja, a u cilju smanjenja troškova tuženika. Tužitelj ističe da nikada nije dao takvu izjavu niti je za to imao nikakav razlog.

Kao podredan razlog osporavanja tužiteljeve tražbine, stečajni upravitelj ističe nepostojanje faktura odvjetnika Željka Puljića u računovodstvu tuženika. Tužitelj ne osporava navod o tome da nije ispostavio fakture tuženiku, i to u interesu samog tuženika, a što ne znači da se odrekao prava na tražbinu koja ga pripada s osnova izvršenih odvjetničkih usluga. Stoga se predlaže sudu donijeti presudu sadržaja pobliže navedenog u izreci.

Budući da su tuženiku tužba i poziv za davanje odgovora na tužbu uredno dostavljeni zajedno sa pozivom za pripremno ročište, te kako tuženik nije u danom roku podnio odgovor na

tužbu, a osnovanost tužbenog zahtjeva proizlazi iz činjenica navedenih u tužbi, a te činjenice u protivnosti s dokazima koje je sam tužitelj podnio ili s činjenicama koja su opće poznate, postoje niti općepoznate okolnosti iz kojih proizlazi da su tužene spriječili opravdani razlozi za podnošenje odgovora na tužbu, to je temeljem odredbi čl. 331. b. st.1. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/04, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13- dalje ZPP), odlučeno kao u izreci presude.

U Splitu, dana 3. lipnja 2015. godine

Sudac:

MARIJA BALIĆ JURIŠIĆ, v.r.
Za toč. otp. – ovl. službenik
Jelena Rádica

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 8 dana računajući od dana primitka. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu RH putem ovog suda u 3 primjerka. Presuda zbog ogluhenosti ne može se pobijati zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (čl. 353 stavak 2 ZPP-a).

REPUBLIKA HRVATSKA
VIŠOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

23-05-2018

62 Pž-2094/2018-3

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT
Prisložit

14-05-2018

Presuda broj: _____
Autent: _____
Svoj prijavitelj: _____
Raspravio: _____

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Srđana Šimca, predsjednika vijeća, Alice Pelicarić, suca izvjestitelja, te Ivane Mlinarić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ŽELJKA PULJIĆA, OIB 73912460734, Split, Ante Starčevića 11, protiv tuženika CIGLANA SINJ d.d. u stečaju, OIB 88402359413, kojeg zastupa punomoćnik Vinko Samardžić, odvjetnik u Splitu, radi utvrđenja osnovanim osporene tražbine u iznosu od 2.486.210,00 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude zbog ogluhe Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-889/2014 od 3. lipnja 2015., 11. travnja 2018.

presudio je

Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda zbog ogluhe Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-889/2014 od 3. lipnja 2015.

Obrazloženje

Presudom zbog ogluhe poslovni broj P-889/2014 od 3. lipnja 2015. (list 21. spisa) prvostupanjski sud je utvrdio osnovanim potraživanje tužitelja prema tuženiku u iznosu od 2.486.210,00 kn kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda.

Tako je prvostupanjski sud odlučio u sporu koji je tužitelj pokrenuo tužbom jer je rješenjem tog suda poslovni broj St-451/2013 od 31. listopada 2014. upućen u ovu parnicu radi utvrđenja tražbine osporene u iznosu od 2.486.210,00 kn u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom. U tužbi se kao razlog osporavanja tražbine od strane stečajnog upravitelja navodi izjava bivšeg predsjednika uprave da je tužitelj njemu usmeno obećao pružati odvjetničke usluge „pro bono“, odnosno besplatno i da se odriče naplate troškova zastupanja, sve u cilju smanjenja troškova tuženika. Tužitelj je tu tvrdnju osporio ističući da nikada nije dao takvu izjavu, niti je za to imao nikakav razlog.

Kao podređan razlog osporavanja tužiteljeve tražbine stečajni upravitelj je isticao nepostojanje faktura odvjetnika Željka Puljića u računovodstvu tuženika. Tužitelj nije osporavao navod o tome da nije ispostavio fakture tuženiku, i to u interesu samog tuženika, ali je tvrdio da to ne znači da se odrekao prava na tražbinu koja mu pripada s osnove izvršenih odvjetničkih usluga. Stoga je predložio sudu donijeti presudu sadržaja kao u izreci.

Budući da su tuženiku tužba i poziv za davanje odgovora na tužbu uredno dostavljeni zajedno s pozivom za pripremno ročište, te kako tuženik nije u danom roku podnio odgovor na tužbu, a osnovanost tužbenog zahtjeva proizlazi iz činjenica navedenih u tužbi, a te činjenice nisu u protivnosti s dokazima koje je sam tužitelj podnio ili s činjenicama koje su općepoznate, a ne postoje niti općepoznate okolnosti iz kojih proizlazi da su tuženika spriječili opravdani razlozi za podnošenje odgovora na tužbu, na temelju odredaba čl. 331.b st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13) prvostupanjski sud je odlučio kao u izreci ove presude zbog ogluhe.

Protiv te presude zbog ogluhe žalbu (list 28. spisa), sadržanu u podnesku koji sadrži i prijedlog za povrat u prijašnje stanje (koji je ovaj drugostupanjski sud preinačujućom odlukom odbacio kao nedopušten), pravovremeno je podnio tuženik, pobijajući je zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnom navodi da sud nije mogao donijeti presudu zbog ogluhe na temelju građe koja se nalazi u spisu, da tuženiku dostava poziva za odgovor na tužbu nije uredno izvršena, jer dostavnicu nije potpisala ovlaštena osoba, a ne sadrži ni štambilj tuženika, da tužitelj suhoparne navode u tužbi nije ničim potkrijepio, tj. nije ničim dokazao osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva, da tužitelj nije ničim dokazao iznos utuženih odvjetničkih troškova, tj. spisu ne prileži nikakav preslik odvjetničke radnje, sud nije pribavio nikakav spis, a činjenice na koje se poziva tužitelj protivne su Tarifi o nagradama i naknadama troškova za rad odvjetnika, a sud nije raspravio ni utvrdio razloge osporene tražbine u stečajnom postupku. Predlaže pobijanu odluku ukinuti i predmet vratiti na ponovan postupak, uz naknadu žalbenog troška u iznosu od 31.250,00 kn + PDV od 25% i sudske pristojbe u iznosu od 5.000,00 kn.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a, te na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijana presuda pravilna i zakonita.

Predmet spora je zahtjev za utvrđenje tražbine osporene u stečajnom postupku u iznosu od 2.486.210,00 kn, a riječ je o iznosu troškova neplaćenih odvjetničkih usluga.

Odredbom čl. 331.b st. 1. ZPP-a propisano je da će sud donijeti presudu zbog ogluhe ako je udovoljeno sljedećim uvjetima: 1) ako su tuženiku tužba i poziv za davanje odgovora na tužbu uredno dostavljeni, 2) ako osnovanost tužbenog zahtjeva proizlazi iz činjenica navedenih u tužbi, 3) ako činjenice na kojima se temelji tužbeni zahtjev nisu u suprotnosti s dokazima koje je sam tužitelj podnio ili s činjenicama koje su općepoznate te 4) ako ne postoje općepoznate okolnosti iz kojih proizlazi da su tuženika spriječili opravdani razlozi da podnese odgovor na tužbu.

Iz žalbenih navoda proizlazi da tuženik osporava samo pravilnost primjene odredbe čl. 331.b ZPP-a, odnosno da sadržajno ukazuje na bitnu povredu postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 5. ZPP-a, kao i na bitnu povredu postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a.

Tuženik sadržajno ukazuje i na pogrešno utvrđeno činjenično stanje, što je prema izričitoj odredbi čl. 353. st. 2. ZPP-a nedopušten žalbeni navod, koji stoga ovaj sud nije razmatrao.

Iz uvida u spis proizlazi da je prvostupanjski sud, imajući u vidu tuženikovu tvrdnju da potpis na spornoj dostavnici, kojom se potvrđuje uručenje tužbe i poziva na odgovor na tužbu, ne pripada ovlaštenoj osobi, proveo incidentalni postupak u kojemu je određeno i provedeno vještačenje. Iz mišljenja vještaka za rukopise i dokumente (list 58. spisa) proizlazi da je „vrlo vjerojatno“ Zoran Miletić (koji je nesporno bio stečajni upravitelj tuženika u trenutku zaprimanja pismena) ispisao sporni potpis na predmetnoj dostavnici.

S obzirom na navedeno ovaj sud ocjenjuje neosnovanima žalbene navode u kojima se tuženik poziva na to da potpis na spornoj dostavnici ne pripada ovlaštenoj osobi tuženika, jer upravo suprotno s vrlo velikom vjerojatnošću proizlazi iz nalaza i mišljenja vještaka (a tuženik nije predložio provođenje nadvještačenja u odnosu na tu okolnost). Stoga ovaj sud spornu dostavu drži urednom, čime je ispunjena prva od kumulativno propisanih pretpostavki za donošenje presude zbog ogluhe.

U pogledu žalbenih navoda kojima tuženik ukazuje na to da tužitelj svoje tvrdnje nije potkrijepio odgovarajućom dokumentacijom, ovaj sud napominje da iz odredaba čl. 331.b ZPP-a proizlazi da je bitno da osnovanost tužbenog zahtjeva proizlazi iz činjenica navedenih u tužbi i da činjenice na kojima se temelji tužbeni zahtjev nisu u suprotnosti s dokazima koje je sam tužitelj podnio ili s činjenicama koje su općepoznate. Dakle, eventualni izostanak određene dokumentacije, kojom bi tužitelj imao dokazivati svoje tvrdnje, bio bi relevantan samo u situaciji u kojoj bi tuženik određene činjenične tvrdnje osporio na vrijeme, tj. u odgovoru na tužbu koji u konkretnom slučaju tuženik nije podnio u roku. Međutim, u situaciji u kojoj je izostala pravovremena reakcija tuženika na tužbu koja mu je uredno dostavljena na odgovor, sud nije dužan dodatno propitivati ono što nije sporno, te bi drugačije postupanje suda bilo suprotno smislu i svrsi instituta presude zbog ogluhe i načelima ekonomičnosti parničnog postupka, odnosno, inzistiranjem na dodatnom dokazivanju nespornih činjenica sud bi na posredan način prestao biti nepristran, jer bi tako išao u korist one stranke koja je u ostavljenom roku ostala pasivna.

Iz uvida u tužbu, sadržaj koje je prvostupanjski sud unio u obrazloženje pobijane presude zbog ogluhe, proizlazi da je tužitelj ukazao na to da, suprotno tvrdnjama tuženika prilikom osporavanja tražbine prijavljene u stečajnom postupku, nije postojao usmeni dogovor o besplatnom odvjetničkom zastupanju, te da izostanak izdavanja faktura ne znači automatski da se odvjetnik odrekao svojih prava na nagradu i naknadu za izvršene usluge.

Valja napomenuti da propisima koji reguliraju odvjetničko zastupanje nije predviđena mogućnost ugovaranja „besplatnog zastupanja“ (odnosno, moguće je ugovoriti ili zastupanje prema Tarifi, ili tzv. „pactum de quota litis“, tj. plaćanje u određenom postotku u slučaju uspjeha). Kada bi se i zanemarilo da je u žalbi protiv presude zbog ogluhe nedopušteno pozivanje na pogrešno utvrđeno činjenično stanje, valja napomenuti da bi tuženik, koji

paušalno tvrdi da je ugovoreno nešto što je u neskladu s Tarifom, trebao dokazati da je ugovoreno upravo plaćanje u skladu s Tarifom (a ne neko drugačije), no to u konkretnom slučaju nije potkrijepio nikakvom tvrdnjom ili dokazom.

Slijedom toga prema ocjeni ovog suda žalbenim navodima nije dovedena u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane odluke (presude zbog ogluhe) koja se zasniva na predmnijevi da tuženik svojom pasivnošću (nedavanjem odgovora na tužbu) priznaje osnovanost činjeničnih navoda, a time i osnovanost tužbenog zahtjeva.

Imajući u vidu navedeno, ovaj sud je primjenom odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a odbio tuženikovu pravovremenu žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostupanjsku presudu zbog ogluhe kao u izreci ove presude.

Zagreb, 11. travnja 2018.

Predsjednik vijeća
dr. sc. Srđan Šimac v. r.

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenik
Brankica Curman

U. t. B. Vragović